1

Θεραπεία τυφλοῦ ἐξ Ἀδριανουπόλεως. τοῦτον εὑρὼν καθ' ὁδὸν ὁ Ἅγιος ἔφιππος, συμπαρέλαβε καὶ χειραγωγῶν αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ ἔνθα καὶ ἐθεράπευσε.

435 ΙΖ΄. 29. Ἀνήρ τις πόλεως τῆς Ἀδριανοῦ ἐξορμώμενος, πηροῦται τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ προσεδρ[illegible] μόνον ἐπὶ θεραπεία τοῦ Μεγάλου [illegible]. Καὶ διὸ μὲν πρὸς ὁδοιπορίαν ἦν εὐτρεπής, οἱ δὲ οἰκεῖοι πρὸς [illegible] τὴν ὁδοιπορίαν τὴν μακράν, τὸ δυσχερὲς καὶ ταλαιπωρίαν καὶ τυφλότητι ἀπηγόρευον. ὁ δέ, «ἀλλ' εἰ καὶ τοὺς δύο ὅλους ἔμελλεν ἐνιαυτοὺς παραλαβεῖν τὰ τῆς ὁδοιπορίας, φησί, οὐ παύσομαι ἕως εὕρω τὸν [illegible] ζητούμενον ἰατρὸν τὸν Μέγαν Δημήτριον».

Ἅπτεται τῆς ὁδοῦ, λαβὼν ὁδηγὸν [illegible] δύο, τυφλοῦ πολλοὺς ἄθλους περι[illegible] βιαζόμενος, προσκρούων τοῖς λίθοις, πυκνὰ [illegible] καὶ πολλὰ [illegible] κάματον.

Βλέπει τοῦτον ὁ Μέγας μακρόθεν, κάμπτεται τῇ συμφορᾷ τἀνδρὸς ὁ συμπαθέστατος πάντα Δημήτριος, τὴν πίστιν ἀποδέχεται καὶ καθ' ὁδὸν ἔφιππος συνοδεύει τῷ πεπηρωμένῳ τούτῳ ἀνδρί. Ἐρωτᾷ καὶ τί [illegible] ὅποι πορεύεται [illegible] οὔτε [illegible], οὔτε [illegible] πλήρης [illegible] πάντως [illegible]: «πρὸς τὸν Μέγαν Δημήτριον θεῖον ἰατρόν, ὡς ἀναβλέψαιμι». «Ἀλλὰ πολύς σοι, φησίν, ὁ δρόμος τῆς προκειμένης ὁδοιπορίας καὶ δυσχερής». «Αὐτὸ τὸ [illegible] πρὶν [illegible] ἀλλὰ καὶ τοὺς δύο ὅλους ἐνιαυτούς, φησιν, οὔτε ταλαιπωρήσαιμι, οὐ [illegible], μέχρις ὅτου ἐκεῖνον [illegible]». «Ἀλλ' ἄγε δή, φησιν, ὁ Μέγας καὶ [illegible] σὺν τῷ ἵππῳ τῷδε ἀναπαύσομαι».

Λαμβάνει τοῦτον ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ αὐθωρὸν [illegible] τοῦ θείου [illegible] τοῦ τυφλοῦ. Ὁ δὲ μετὰ τὸ θαῦμα [illegible] παρῆ,

Ἰωάννου τοῦ
Σταυρακίου:
(Χαρτοφύλακος
Θεσσαλονίκης):
12ου αἰ. ἢ [illegible]?
Θαύματα τοῦ
Μυροβλύτα
Μεγάλου Δημητρίου
Κώδιξ Ἰβήρων 677
(ν. 319
Λάμπρου 4797)
Βοδληιανὸς 46
Ἰωακεὶμ
Ἰβηρίτης:
Μακεδονικὰ
θ/ν. τ. Α΄ 1940
σ. 331-364

τοῖς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Μεγάλου εἰσιοῦσι, ἐξιοῦσι δ' ὥρας πολλάς συνηθέστατος (ἦν γὰρ ἡμέρα τότε καθ' ἣν πανηγυρίζομεν τῷ Μάρτυρι τὸ μαρτύριον), εἶδον αὐτὸν ἐξαπατηθέντα πρὸς τοῦ συνοδοιπορήσαντος [illegible] ἵππου, καὶ εὐθὺς ἀνακηρύττεσθαι τῇ φ. 95r τῆς Ἀδριανουπόλεως ἀγορᾷ καὶ τὰ περὶ τοῦτον ἐβόα, μεμφόμενος ὅτι τὸν ἀπατήσαντα καὶ τὴν αἰτίαν ἠρώτα τῆς τοσαύτης τοῦ λαοῦ συνδρομῆς. Κἀκεῖνοι καλῶς [illegible] τοῦτον γενόμενον, φασίν, ὦ ἄνθρωπε, γέγονας; τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ναοῦ τοῦ Μεγάλου Δημητρίου ἐστίν. Ἀδριανούπολιν φαντάζῃ καὶ ἵππον ἀπατήσαντα";

Καὶ δὴ ἐπιπλήττοντος αὐτῷ ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἀνακαλεῖται καὶ [illegible] ἐπανελθὼν εἰς ἑαυτὸν ὥσπερ γενόμενος, ἐδήλωσε τὸ πρᾶγμα καὶ τὰ δάκρυα ἅμα καὶ χαρμονῆς τὴν θεραπείαν ἐξέλιπεν· ἤδη γὰρ [illegible] ἀκριβοῦν ἐν τοῦ προλαβόντος ἔσχε τὴν τοῦ [illegible] ἀνάδειξιν.

Φαίνεται γὰρ καὶ ὄναρ ὁ Μάρτυς αὐτῷ ὁ καλός, καὶ φησι [illegible] χειρὶ ἐπαφώμενος τῆς ἐμῆς [illegible] καλακευθεῖ, ἀλλὰ [illegible] ταῦτα καὶ αὐτὸν [illegible] ὀρθοδοξοῦντα.

Καὶ αὐτίκα ἀναπειθόμεθα ~~[illegible]~~ θεῖόν τε, ὁρᾷ πᾶσαν τὴν κακὴν τὴν θείαν τε καὶ ὑπερφυᾶ, θεία [illegible] καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ Δημητρίου.